

ดวงวิญญาณที่หันความสนใจเข้ามาสู่ภายในตนเองสามารถที่จะอยู่อย่างไคคฤกต์อย่างสม่ำเสมอและเป็นอิสระจากบ่วง

วันนี้ ในเวลาอมฤต บัพดาตาโดยเฉพาะอย่างยิ่งมองดูลูกที่พิเศษของท่าน ผู้ที่ให้ความร่วมมืออย่างสม่ำเสมอ ผู้ที่เป็นตัวของพลังอย่างสม่ำเสมอ และได้รับการหลุดพ้นและไคคฤกต์อย่างสม่ำเสมอ บัพดาตาเห็นสองคุณสมบัติพิเศษในลูกแต่ละคน ประการแรก บาบามองดูลูกเพื่อดูว่าลูกกลับมาเป็นอิสระอย่างไร ประการที่สองบาบาบอกว่าลูกได้กลับมาหลุดพ้นในชีวิตมากแค่ไหน การหลุดพ้นในชีวิตหมายถึงการมีไคคฤกต์ แต่ละเส้นของความคิดในจิตใจของลูกนั้นมองเห็นได้อย่างชัดเจนมากในทุกวินาที เมื่อมองเห็นเส้นเหล่านี้บัพดาตาก็ยิ้ม และเห็นภาพลักษณะพิเศษของลูก ซึ่งมองเห็นคุณสมบัติพิเศษสองประการด้วยกัน

ประการแรกคือ “การหันความสนใจเข้ามาสู่ภายในตนเองอย่างสม่ำเสมอ” ซึ่งลูกสามารถอยู่อย่างกลมรวมอยู่ในมหาสมุทรของความ สุข และสามารถทำให้ผู้อื่นสัมผัสกับความ สุข ด้วยความคิดและด้วยกระแสจิตของความ สุขของลูก และด้วยทัศนคติ คำพูด ความสัมพันธ์ และสายใยของลูก

ประการที่สองคือ “การหันความสนใจไปสู่สิ่งภายนอก” เมื่อลูกหันความสนใจไปสู่สิ่งภายนอกลูกจะทำให้ผู้อื่นไปสู่ความไร้สาระอย่างสม่ำเสมอด้วยความรู้สึกที่หยาบของลูก ด้วยความรู้สึกและแรงจูงใจของผู้อื่นเช่นเดียวกับกระแสจิต ความคิด คำพูด และสายใยของลูก สิ่งนั้นหมายความว่าลูกได้รับประทานของหวานที่นำลูกไปสู่สิ่งที่ชั่วคราวอย่างสม่ำเสมอ และลูกก็ป้อนสิ่งเดียวกันแก่ผู้อื่น ลูกเช่นนั้นติดอยู่ในความคิดประเภทใดประเภทหนึ่งอยู่เสมอ ความสงบภายใน ความสุข และพลังภายในที่แท้แท้จริงไกลเกินเอื้อมสำหรับลูกอย่างสม่ำเสมอ เพียงแค่บางครั้งเท่านั้นที่ลูกได้สัมผัสเพียงแวบเดียวของสิ่งนั้น บาบาได้เห็นลูกที่หันความสนใจไปสู่ภายนอกเช่นนั้น

ดีพาลีกำลังจะมาถึงเร็ว ๆ นี้ นักธุรกิจตรวจสอบสมุดบัญชีของพวกเขาในเวลานี้ พวกเขาตรวจสอบบัญชีเก่าของพวกเขาและบัญชีใหม่ของพวกเขา พ่อตรวจสอบอะไร? พ่อตรวจสอบบัญชีของลูกเพื่อดูว่าลูกได้จับล้นบัญชีเก่าของลูกได้มากน้อยแค่ไหน และลูกได้สะสมในบัญชีใหม่ของลูกมากเท่าไร ดังนั้นวันนี้บาบามองเห็นสองประเด็นที่แตกต่างกัน สิ่งนี้เป็นเพราะเมื่อวานนี้ลูกได้รับการบอกว่าพ่อบราห์มากำลังรอคอย (สำหรับการทำพิธีเปิด) ลูกได้ทำการเตรียมอะไรสำหรับพิธีเปิด? ลูกจะทำอะไรเมื่อลูกเชิญใครบางคนมาทำพิธีเปิดบางสิ่งสำหรับลูก? ลูกจะใช้สิ่งใดสำหรับพิธีเปิดนั้น? ไม่ว่าลูกจะผูกมัดกับหรือพวงมาลัยดอกไม้ ลูกตัดมันด้วยกรรไกรเพื่อทำพิธีเปิด ลูกจะเก็บกรรไกรนั้นไว้ที่ไหน? ลูกวางกรรไกรไว้บนถาดที่เต็มไปด้วยดอกไม้ สิ่งนี้พิสูจน์ถึงอะไร? เพื่อที่จะกลับมาเป็นอิสระจากบ่วง ลูกต้องเติมตนเองด้วยดอกไม้ของคุณธรรมที่สูงส่ง แล้วลูกจะกลับมาเป็นอิสระจากบ่วงโดยอัตโนมัติ ดังนั้นการเตรียมการสำหรับพิธีเปิดนำมาซึ่งสิ่งใด? ในแง่หนึ่งลูกต้องทำให้ตนเองเพียบพร้อมสมบูรณ์ แต่ก่อนที่ลูกจะสามารถกลับมาสมบูรณ์เพียบพร้อม ลูกต้องทำให้ตนเองเป็นอิสระจากบ่วงทั้งหมดของการหันความสนใจไปสู่สิ่งภายนอก ลูกได้เตรียมตนเองได้มากเท่าไรไหม? ความหวานชื่นของการหันความสนใจไปสู่สิ่งภายนอกนี้จะดึงดูดลูกเป็นอย่างมากและเหตุนี้เองลูกจึงต้องใช้กรรไกร ความหวานชื่นนี้กลายเป็นบ่วงที่ละเอียดอ่อนที่ทำให้ลูกห่างไกลจากจุดหมายปลายทางของความสำเร็จของลูก อาจจะมีการสรรเสริญแต่ไม่สามารถมีการเปิดเผยหรือความสำเร็จ เหตุนี้เองเวลานี้ลูกต้องทำการเตรียมการสำหรับพิธีเปิด ผู้ที่มีการเตรียมการสำหรับพิธีเปิดจะไม่ว่างเว้นอยู่ในสวนของบัพดาตาอย่างสม่ำเสมอ ดมกลิ่นหอมของดอกไม้และกลิ่นหอมของคุณสมบัติพิเศษของดอกไม้ ในถาดแห่งชีวิตของพวกเขาจะไม่เก็บสิ่งใดนอกจากดอกไม้ ลูกพร้อมได้มากเท่าไรไหม? ใครจะประกาศสิทธิในอันดับหนึ่งในสิ่งนี้? จะเป็นผู้ที่มาจากมธุบันหรือผู้ที่มาจากเดลี? ลูกจะได้รับสถานภาพที่ยิ่งใหญ่ จะมีโชคใดที่ยิ่งใหญ่กว่าการที่ได้ทำพิธีเปิดบางสิ่งกับบัพดาตาไหม? เพียงดวงวิญญาณที่ติดเทียมกับพ่อเท่านั้นที่จะสามารถดำเนินพิธีเปิดนี้กับพ่อได้ ลูกไม่คิดว่าการทำพิธีเปิดบางสิ่งหมายถึงการเป็นผู้ที่อาศัยในโลกวิญญาณหรือในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนตลอดเวลาหรือ? ดวงวิญญาณทั้งหมดจะอาศัยอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตนกับพ่อบราห์มาหรือเพียงแค่จำนวนเล็กน้อย? ลูกคิดอย่างไร? ลูกจะทิ้งสถานที่งานรับใช้ของลูกและกลับไปกับบาบาไหม? ลูกจะไปกับบาบาหรือลูกจะอยู่ต่อ? (เราจะไปกับบาบา) อัจชะ พ่อบราห์มาได้จากไปสู่อาณาเขตที่ละเอียดอ่อนแล้วทำไมลูกยังคงนั่งอยู่ที่นี้? ดังนั้นในตอนนี้นักจะทำอะไร? (พูดกับดาดี้) (เราจะไปกับท่าน) อัจชะ ดาดี้และดิดี้ทั้งสองไปด้วยกันไหม? อะไรจะเกิดขึ้น? นี่คือการลัทธิพิเศษ ดังนั้นสิ่งหลักคือ: ลูกพร้อมสำหรับการทำพิธีเปิดหรือไม่? ผู้ที่มาจากเดลีพร้อมไหม? ผู้รับใช้ที่เป็นเครื่องมือคิดอย่างไร? ลูกไม่ได้ยังคงมีความปรารถนาใด ๆ ไหม? (เรากำลังมีความสุขกับยุคบรรจบพบกัน) ลูกจะยังคงอยู่ต่อไปที่นี้หลังจากที่บัพดาตาได้จากไปแล้วหรือไม่? ลูกต้องการที่จะอยู่ที่นี้ไปอีกนานเท่าไร? ผู้ที่ไปกับบาบาจะพูดว่า “ทา ทา” (บาย-บาย ลาก่อน) กับตามราช(ธรรมราช) พวกเขาจะไม่ไปในที่ที่ใกล้ตามราช อัจชะ พ่อต้องการที่จะเห็นสมุดบัญชีของลูกมีความชัดเจน ไม่มีการหันความสนใจไปสู่สิ่งภายนอก ไม่มีแม้กระทั่งบัญชีเก่าที่จะหลงเหลืออยู่แม้กระทั่งเล็กน้อยที่สุดที่คงอยู่ในรูปของความคิดหรือสัญสการ์ จงอยู่อย่างไคคฤกต์และเป็นอิสระจากบ่วงทั้งหมดอย่างสม่ำเสมอ บาบาได้ให้

สัญญาณพิเศษกับลูกในปีนีเพื่อให้ลูกจบสิ้นบรรยากาศของการหั่นความสนใจไปสู่สิ่งภายนอก ทำงานรับใช้ ทำงานรับใช้ให้มาก แต่ทำโดยการอยู่อย่างหั่นเข้าสู่ภายในตนเองแทนที่จะหั่นความสนใจไปสู่สิ่งภายนอก สิ่งนั้นจะเกิดขึ้นเมื่อลูกหั่นความสนใจเข้ามาสู่ภายในตนเอง ในขณะที่ทำงานรับใช้ลูกกลับหั่นความสนใจไปสู่สิ่งภายนอกเป็นอย่างมาก ดังนั้นลูกจึงรู้สำหรับการทำงานรับใช้ที่ดี และการทำงานรับใช้ที่มากมาย อย่างไรก็ตาม บาบ่าเห็นความสำเร็จน้อยมากในแง่ของการเปิดเผยด้วยคำพูดของทุกคนที่ว่า “พ่อของพวกเขานั้นดีมาก ท่านเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุดเหนือสิ่งใด” ลูกได้รับการบอกถึงผลลัพธ์ของการอยู่อย่างหั่นความสนใจไปสู่สิ่งภายนอกของลูก พวกเขอาจจะยกย่องลูกแต่พวกเขาจะไม่พึงพอใจอย่างเต็มที่ การเป็นของพ่อหมายถึงการกลับมาที่มีความพึงพอใจอย่างเต็มที่

ถึงผู้ที่หั่นความสนใจเข้ามาสู่ภายในตนเองอย่างสม่ำเสมอ และมีความพึงพอใจอย่างเต็มที่อย่างสม่ำเสมอ และผู้ที่ทำให้ดวงวิญญาณอื่นพึงพอใจอย่างเต็มที่ตลอดเวลา ถึงผู้ที่เต็มเปี่ยมไปด้วยทุกคุณธรรมอย่างสม่ำเสมอและตัดเทียบกับพ่อ ถึงผู้ที่หลอมรวมอยู่ในมหาสมุทรของความสุกอย่างสม่ำเสมอ ถึงผู้ที่คงอยู่อย่างดูดซับอยู่ในความรักของการเป็นของพ่อผู้เดียวและไม่มีใครอื่น ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งเช่นนั้น บัปตาดา รัก ระลึกถึง และนมัสเต

พบกับผู้ที่มาจากโซนเดลี:

บัปตาดารักลูกทั้งหมดเป็นอย่างมาก เพราะตามละคร บัปตาดาได้เลือกลูกทั้งหมดเป็นพิเศษโดยเฉพาะบนพื้นฐานของคุณสมบัติพิเศษของลูกและนำลูกเข้ามาสู่ช่อดอกไม้ของครอบครัวบราห์มินี่ ลูกเป็นช่อดอกไม้ของดอกไม้ที่มีชีวิต แต่ละดอกมีคุณสมบัติพิเศษ รูป และสีของตนเอง ดอกไม้บางชนิดจะมีกลิ่นหอมมากกว่าดอกไม้ชนิดอื่น ความงามและสีสนของดอกไม้บางชนิดทำให้ช่อดอกไม้มีความสวยงามมากขึ้น ทั้งสองนี้เป็นสิ่งที่จำเป็น หากลูกกำลังทำช่อดอกไม้สองช่อ – ช่อแรกมีเพียงแค่ดอกกุหลาบเท่านั้น และอีกช่อหนึ่งช่อของดอกกุหลาบที่มีดอกไม้ชนิดอื่นๆที่หลากหลายรวมอยู่ด้วย – ช่อไหนจะสวยงามกว่ากัน? ลูกก็ต้องการความหลากหลายด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามดอกกุหลาบจะถูกวางไว้ตรงกลางและดอกไม้อื่นๆที่หลากหลายจะถูกใช้เป็นดอกไม้ประดับตกแต่งรอบๆดอกกุหลาบ ดังนั้นถามตนเองว่าลูกเป็นใคร ลูกแต่ละคนรู้จักตนเอง ลูกรู้ตำแหน่งของลูกในช่อดอกไม้ที่ไม่มีชีวิตจำกัดของบัปตาดา เพราะลูกเป็นส่วนหนึ่งของช่อดอกไม้ นี่คือนั่นที่แน่นอน เหตุนี้เองลูกจึงมาที่มธุบัน

พันดาวาสของพันดาฟบาวันในเดลีทำอะไร? คำถามนี้ถูกถามในการกล่าวอ้างอิงถึงอนุสรณ์ของพันดาวาส พันดาวาสทำอะไร? พันดาฟบาวันถดถอยมาจากมธุบัน ดังนั้นแผนการสำหรับงานรับใช้ที่ชาวพันดาฟบาวันกำลังทำคืออะไร? ทำงานรับใช้เช่นนั้นที่สายตาของทุกคนจะถูกดึงมาที่พันดาฟบาวัน นี่คือนั่นใหม่ ลูกได้ทำแผนเช่นนั้นหรือไม่? นอกจากสถานที่ทั้งหลายในโลก พันดาฟบาวันเป็นบาวันที่พิเศษ ลูกมีสถานที่ที่โอฬารที่พิเศษและเพราะลูกมีสถานที่ที่โอฬาร ลูกต้องทำงานรับใช้ที่โอฬารด้วยเช่นกัน เดลีคือสถานที่ที่โอฬาร นี่คือนั่นสถานที่ที่โอฬารและดังนั้นลูกทั้งหมดที่กำลังทำงานรับใช้ที่นั่นเป็นวิโอฬารและมหาวีระที่ดีมาก ดังนั้นเวลานี้ลูกจะทำอะไร? จัดตารางเวลาประจำวันของลูก ดู มธุบัน! พวกเขามีกานมากมายที่ต้องทำและพวกเขาประสบความสำเร็จในทุกสิ่ง เพราะการจัดตารางเวลาประจำวันนั้น งานนั้นเพิ่มมากขึ้นแต่ทุกสิ่งประสบความสำเร็จเพราะได้มีการจัดตารางเวลาไว้ พวกเขาเพียงแค่ให้ความใส่ใจกับสิ่งนี้ ดังนั้นจากเช้าจรดเย็น กำหนดโปรแกรมประจำวันในไดอารี่ของลูก เพราะลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีความรับผิดชอบ ไม่ใช่ดวงวิญญาณธรรมดา ลูกเป็นดวงวิญญาณที่ให้คุณประโยชน์ต่อโลก ยิ่งใครบางคนมีความสำคัญมากเท่าไร ก็จักรประจำวันของเขาที่จะยังมีการจัดเตรียมไว้ก่อนล่วงหน้ามากเท่านั้น ความถูกต้องแม่นยำเป็นสิ่งจำเป็นของคนที่สำคัญ วิธีที่จะกลับมาถูกต้องแม่นยำคือการจัดตารางเวลาประจำวันของลูก และแล้วคนหนึ่งคนก็จะสามารถทำงานได้สบายๆ เมื่อลูกมีการจัดเตรียมทุกสิ่งก็จะทำให้ลูกประหยัดเวลาและพลังงาน ด้วยเหตุนี้แทนที่จะทำเพียงแค่งานเดียว ลูกก็จะสามารถทำให้งานสำเร็จได้ถึงสิบอย่าง อัจชะ ลูกเป็นดวงวิญญาณที่พอใจอย่างสม่ำเสมอใช่หรือไม่? การอยู่กับพ่ออย่างสม่ำเสมอหมายถึงการมีความพอใจอย่างสม่ำเสมอ ลูกกับพ่อรวมกันอย่างสม่ำเสมอ และดังนั้นพลังที่รวมกันนี้ยิ่งใหญ่เป็นอย่างมาก แทนที่จะสามารถทำได้หนึ่งสิ่ง ลูกสามารถทำได้ถึงพันสิ่ง เพราะพ่อที่มีพันธะอยู่กับลูก

2. ลูกทั้งหมดเป็นโยคีที่ง่ายตายใช่หรือไม่? การเป็นของพ่อหมายถึงการกลายเป็นโยคีที่ง่ายตาย เพราะการเป็นลูกหมายถึงการมีโชค พ่อจะมีใครที่โหดนอกจากลูกหรือไม่? แม้ว่าลูกจะมีแม่ แต่พ่อนั้นคือพื้นฐานสำหรับการได้มาซึ่งการบรรลุผลของลูก ในแง่ของความรักลูกจดจำแม่ของลูก แต่ในแง่ของการได้มาซึ่งการบรรลุผลลูกจดจำพ่อของลูก อย่าให้เป็นเช่นนั้นที่ลูกเพียรพยายามที่จะมีโยคะหรือที่ลูกมองเห็นคนอื่นนอกจากพ่อผู้เดียว แม้ว่าจะขัดกับความปรารถนาของลูกก็ตาม ดังนั้นการเป็นของพ่อนั้นหมายถึงการกลายเป็นโยคีที่ง่ายตาย อัจชะ โอมซานติ

3. สิ่งซึ่งบอกหลักของลูกที่เป็นผู้เพียรพยายามอย่างง่ายตายและโยคอย่างง่ายตาย

- 1) การเป็นผู้ที่เพียรพยายามอย่างง่ายตายหมายถึงการสามารถที่จะเอาชนะปัญหาที่ใหญ่โตเช่นภูเขาหิมาลัยได้ในหนึ่งวันที่ด้วยสภาพที่โอบนของลูกและการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมด
- 2) ผู้ที่มีประสบการณ์กับการได้มาซึ่งรางวัลในเวลาปัจจุบันและในอนาคตจะเห็นรางวัลของพวกเขาอยู่เบื้องหน้าของพวกเขาอย่างชัดเจนราวกับว่าพวกเขาได้เห็นบางสิ่งอย่างแท้จริงด้วยตาของเขา
- 3) ผู้ที่เพียรพยายามอย่างง่ายตายจะสัมผัสกับรายได้ที่มากกว่าหลายล้านในทุกย่างก้าว พวกเขาจะไม่เคยขาดพลัง สมบัติที่มีค่าของคุณธรรม จุดของความรู้ ความสุข หรือความซาบซึ้งใจ
- 4) ผู้ที่เพียรพยายามอย่างง่ายตายจะไม่มีวันล้มในขณะที่เคลื่อนไปตามหนทาง นั่นคือเขาไม่เคยพิจารณาว่าหนทางนั้นเป็นหนทางที่คดเคี้ยวหรือขรุขระและปล่อยให้ตนเองข้อเท้าเคล็ด เขาจะกลายเป็นผู้นำทางและข้ามเส้นทางนั้นไปอย่างง่ายตายและทำให้ผู้อื่นทำในสิ่งเดียวกัน
- 5) ดวงวิญญาณเช่นนั้นจะไม่เพียงแค้อยู่ในความรักแต่จะอยู่อย่างเต็มตัวอยู่ในความรัก การอยู่อย่างเต็มตัวหมายถึงการหลอมรวมอยู่ในความรัก การหลอมรวมหมายถึงการกลับมาทัดเทียม ดวงวิญญาณเช่นนั้นจะอยู่ห่างไกลจากกระแสจิตและบรรยากาศรอบ ๆ อย่างง่ายตาย
- 6) ผู้ที่เพียรพยายามอย่างง่ายตายไม่เคยประมาท ในทุกขณะพวกเขาจะสัมผัสกับการเป็นมิตรของพ่อ เพียงผู้ที่เพียรพยายามอย่างง่ายตายเช่นนั้นเท่านั้นที่สามารถสัมผัสกับชีวิตโยคีที่ง่ายตาย การเพียรพยายามอย่างง่ายตายหมายถึงการไม่มีความประมาท

คำถาม: สัญญาอะไรที่ลูกดวงวิญญาณผู้เป็นอวตารแห่งพลังได้ทำไว้?

คำตอบ: การทำให้หนทางที่คดเคี้ยวเป็นหนทางที่ตรงหมายถึงการเปลี่ยนยุคเหล็กไปเป็นยุคทอง นี่คือนิสัญญาของลูก ลูกไม่สามารถจะพูดว่า: ฉันจะทำอะไรได้ถ้าหนทางนั้นคดเคี้ยว? การล้มหรือข้อเท้าของลูกเคล็ดในขณะที่เดินไปตามหนทางบ่งบอกถึงการขาดความใส่ใจ

คำถาม: คำพูดใดที่ไม่สามารถเป็นส่วนหนึ่งของภาษาบราห์มิน?

คำตอบ: “สิ่งที่เกิดขึ้นขัดกับความปรารถนาของฉัน” เหล่านี้ไม่ใช่คำพูดของดวงวิญญาณที่เป็นนายผู้ทรงอำนาจ หากลูกปรารถนาในสิ่งหนึ่งและการกระทำของลูกเป็นอีกอย่างหนึ่ง ลูกไม่สามารถจะเรียกได้ว่าเป็นชีพชัคติ ชีพชัคติหมายถึงผู้ที่มีสิทธิ์ ไม่ใช่เป็นผู้ที่ขึ้นอยู่กับ หรือเป็นผู้ที่พึ่งพิง คำพูดของการพึ่งพิงไม่ใช่คำพูดของบราห์มิน

คำถาม: ความรักสำหรับการจดจำระลึกถึงพ่ออย่างลึกซึ้งทำงานเหมือนไฟได้อย่างไร?

คำตอบ: เมื่อลูกใส่บางสิ่งเข้าไปในไฟ ชื่อ รูป และคุณสมบัติของมัน จะเปลี่ยนแปลงทั้งหมด ในทำนองเดียวกัน เมื่อลูกใส่ตนเองเข้าไปในไฟของการจดจำระลึกถึงของความรักอย่างลึกซึ้งต่อพ่อ ลูกก็จะได้รับการเปลี่ยนแปลงเช่นกัน ลูกเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นบราห์มิน จากบราห์มินเป็นเทวดานางฟ้า และจากนั้นเป็นเทพ ดังนั้นลูกได้รับการเปลี่ยนอย่างไร? ด้วยไฟของความรัก ลูกไม่มีสิ่งใดที่เป็นของลูกอีกต่อไป ลูกมนุษย์ไม่ได้เป็นมนุษย์อีกต่อไปแต่ลูกกลายเป็นเทวดานางฟ้า สิ่งนี้เป็นเหมือนกับที่ลูกใส่ดินลงไปในแม่พิมพ์อิฐแล้วอบในเตาเผา เพื่อทำให้มันกลายเป็นอิฐ นี่คือนิเวศที่ลูกได้รับการเปลี่ยนแปลงเช่นกัน เหตุนี้เองการจดจำระลึกถึงด้วยความรักนั้นก็กล่าวได้ว่าเป็นภูเขาไฟ ภูเขาไฟเป็นที่รู้จักกันเป็นอย่างดี ดังนั้นลูกผู้เป็นเทพที่เป็นภูเขาไฟก็เป็นที่รู้จักกันเป็นอย่างดีด้วยเช่นกัน อัจชะ

พร: ขอให้ลูกมีจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณและมีประสบการณ์กับสภาพที่ปราศจากกิเลส นั่นคือรูปที่เป็นเทวดานางฟ้า ลูกๆ ที่มีจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณจะกลับมาปราศจากกิเลสได้อย่างง่ายตาย ด้วยสภาพของจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ ลูกสัมผัสกับสภาพที่ปราศจากกิเลสแม้กระทั่งในจิตใจของลูก ผู้ที่ปราศจากกิเลสในลักษณะนี้ที่ไม่สามารถถูกดึงดูดจากความไม่บริสุทธิ์ประเภทใดหรือจากแรงดึงดูดของวัตถุธาตุทั้งห้าใด กล่าวได้ว่าเป็นเทวดานางฟ้า สำหรับสิ่งนี้ในขณะที่อยู่ในรูปที่มีตัวตน จงอยู่อย่างมั่นคงในสภาพที่ไม่มีตัวตน สภาพของการมีจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ

คติพจน์: การที่จะสัมผัสกับสภาพที่มีความสุขที่เหนือประสาทสัมผัสในชีวิต จงมีความรักที่จะอยู่ในสันโดษโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเวลาอมฤต

*** โอมซานติ ***